

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimka a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **L. P.**, zastoupený JUDr. Tomáše Truschingerem, advokátem se sídlem Bašty 413/2, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 449/3, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2018, č. j. JMK 82527/2018, sp. zn. S-JMK 27276/2018/OÚPSŘ, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) Ředitelství silnic a dálnic ČR**, se sídlem Na Pankráci 546/56, Praha 4, **II) V. S.**, **III) E.ON Česká republika, s. r. o.**, se sídlem F. A. Gerstnera 2151/6, České Budějovice, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 7. 2021, č. j. 29 A 118/2018 - 117,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků ani osob zúčastněných na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) směřuje proti v záhlaví označenému rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti shora označenému rozhodnutí žalovaného (dále jen „rozhodnutí žalovaného“).

[2] Rozhodnutím žalovaného bylo zamítnuto stěžovatelovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Blansko ze dne 30. 6. 2017, č. j. SÚ ZM 325/2015-24987/2017/Rg, sp. zn. SMBK – 3951/2015-SÚ/Rg, jímž byla podle § 92 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2017, zamítnuta stěžovatelova žádost o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby.

[3] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v rozhodném znění (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vzniká poplatková povinnost za řízení o kasační stížnosti stěžovateli okamžikem podání kasační stížnosti. Stěžovateli

však s podáním kasační stížnosti poplatek podle položky 19 Sazebníku soudních poplatků (jenž je příloho č. 1 zákona o soudních poplatcích) nezaplatil. Nejvyšší správní soud následně ověřil ze spisu krajského soudu, že stěžovatel nebyl v řízení před krajským soudem osvobozen od soudních poplatků (což by stěžovateli s ohledem na § 36 odst. 3 s. ř. s. *in fine* zakládalo osvobození od soudních poplatků i v navazujícím řízení o kasační stížnosti). Proto následně výrokem II. svého usnesení ze dne 29. 9. 2021, č. j. 2 As 238/2021 - 20, vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele, aby ve lhůtě 15 dní do doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek ve výši 5000 Kč za podanou kasační stížnost. V tomto usnesení jej poučil o následku nezaplacení soudního poplatku ve stanovené lhůtě, tj. o zastavení řízení.

[4] Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 9. 2021, č. j. 2 As 238/2021 - 20, bylo ještě téhož dne, tj. 29. 9. 2021, doručeno stěžovateli prostřednictvím jeho zástupce (do datové schránky zástupce). Tímto dnem byl tudíž určen počátek patnáctidenní lhůty k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost. Lhůta započala svůj běh následujícího dne (srov. § 40 odst. 1 s. ř. s.) a její konec připadl na čtvrtek 14. 10. 2021.

[5] Stěžovatel soudní poplatek za kasační stížnost do 14. 10. 2021 nezaplatil.

[6] Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v rozhodném znění (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), platí, že „[n]ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřiblíží (zvýraznění doplněno NSS).“

[7] Stěžovatel (ačkoli byl Nejvyšším správním soudem v souladu s § 9 odst. 1 větou první zákona o soudních poplatcích, vyzván a poučen o následcích nesplnění výzvy) soudní poplatek ve stanovené lhůtě nezaplatil. Lhůta k zaplacení soudního poplatku tedy uplynula marně. V důsledku toho Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než v souladu s § 9 odst. 1 větou první *in fine* zákona o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. (přiměřeně dle § 120 s. ř. s.), řízení o kasační stížnosti zastavit.

[8] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. (přiměřeně dle § 120 téhož zákona). Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno. Osobám zúčastněným na řízení neuložil Nejvyšší správní soud žádné povinnosti, natožpak takové, s jejichž plněním by jim vznikly náklady, a proto rovněž nemají právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. října 2021

pokračování

Došková

JUDr. Miluše

předsedkyně senátu